

- 3) Artykuł 6 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wyraźna klauzula rozwiązująca oraz klauzula kary umownej występujące w umowie przedwstępnej sprzedaży zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą zostaną uznane za nieuczciwe, sąd krajowy nie może zarządzić skutkom nieważności tych klauzul poprzez zastąpienie ich własnym rozstrzygnięciem, z wyjątkiem sytuacji, w której umowa ta nie może dalej obowiązywać w razie wyeliminowania tych nieuczciwych warunków, a unieważnienie owej umowy w całości naraża konsumenta na szczególnie szkodliwe skutki.

(¹) Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 listopada 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Bundesrepublik Deutschland/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(Sprawy połączone C-540/17 i C-541/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 33 ust. 2 lit. a) – Odrzucenie przez organy państwa członkowskiego wniosku o udzielenie azylu jako niedopuszczalnego ze względu na uprzednie udzielenie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim – Artykuł 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Rzeczywiste i udowodnione niebezpieczeństwo bycia poddany niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu – Warunki życia beneficjentów statusu uchodźcy w tym innym państwie członkowskim)

(2020/C 45/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Sentencja

Artykuł 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie skorzystaniu przez państwo członkowskie z przewidzianej w tym przepisie możliwości odrzucenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalnego na tej podstawie, że wnioskodawca został już przyznany status uchodźcy przez inne państwo członkowskie, jeśli przewidywalne warunki życia, których wnioskodawca ten doświadczałby jako beneficjent wspomnianego statusu w tym innym państwie członkowskim, naraziłyby go na poważne niebezpieczeństwo niehumanitarnego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.